

- 2) Δύνатаι να θεωρηθεί μη καταχρηστική, ήτοι ότι είναι σαφής και κατανοητή, λαμβανομένων υπόψη των οικονομικών συνεπειών, συμβατική ρήτρα που μεταδίδει τον συναλλαγματικό κίνδυνο στον καταναλωτή, συνταχθείσα (από τον επαγγελματία συμβαλλόμενο ως γενικός όρος συναλλαγών χωρίς να αποτελέσει αντικείμενο ατομικής διαπραγματεύσεως) σε συμμόρφωση προς την εκ του νόμου προβλεπόμενη υποχρέωση πληροφόρησης, κατ' ανάγκην γενικού χαρακτήρα, η οποία, όμως, δεν αναφέρει ρητώς ότι η σύμβαση δανείου δεν θέτει κανέναν είδους ανώτατο όριο στις διακυμάνσεις του επιτοκίου, λαμβανομένου επίσης υπόψη ότι το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης έκρινε, με την εκδοθείσα στην υπόθεση C-26/13 απόφασή του, σκέψη 74, ότι ο επαγγελματίας συμβαλλόμενος οφείλει όχι μόνο να ενημερώσει τον καταναλωτή για τον κίνδυνο, αλλά είναι επίσης αναγκαίο, χάρη στην πληροφόρηση αυτή, ο καταναλωτής να μπορεί να αξιολογήσει τις οικονομικές συνέπειες, εν δυνάμει σημαντικές, που θα συνεπαγόταν γι' αυτόν η ανάληψη του συναλλαγματικού κινδύνου και, ως εκ τούτου, το συνολικό ύψος του δανείου του;
- 3) Δύνатаι η οδηγία 93/13 ⁽¹⁾, συγκεκριμένα, η τελευταία αιτιολογική της σκέψη, το σημείο 1, στοιχείο ξ', του παραρτήματός της, και τα άρθρα της 3, παράγραφος 3, και 6, παράγραφος 1, να ερμηνευθεί υπό την έννοια –λαμβανομένης ιδίως υπόψη της καθιερωθείσας, μεταξύ άλλων, με την απόφαση C-42/15 προϋποθέσεως, κατά την οποία απαιτούνται αποτελεσματικές, αναλογικές και αποτρεπτικές κυρώσεις για την προστασία των καταναλωτών– ότι αντίκειται στο δίκαιο της Ένωσης νομολογία, νομική ερμηνεία ή νομοθετική διάταξη κράτους μέλους δυνάμει των οποίων η έννομη συνέπεια (η πλήρης ακυρότητα λόγω παραβάσεως νομικού κανόνα, ή ενδεχομένως αποζημίωση ή άλλη συνέπεια αναγόμενη σε οποιονδήποτε άλλο νομικό λόγο) που, στο εν λόγω κράτος μέλος, επιφυλάσσεται σε πιστοληπτική αξιολόγηση η οποία δεν είναι επισταμένη, εξαντλητική, προστατευτική για τον καταναλωτή και επιμελής (παραδείγματος χάριν, λόγω μη εξετάσεως του ενδεχόμενου συναλλαγματικού κινδύνου ο οποίος συνίσταται σε αξιοσημείωτη αύξηση των δόσεων αποπληρωμής καθώς και του αρχικού κεφαλαίου) είναι περισσότερο δυσμενής για τον καταναλωτή απ' ό,τι η επαναφορά των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση (*restitutio in integrum*), διά της οποίας ο καταναλωτής απαλλάσσεται από τον συναλλαγματικό κίνδυνο, ήτοι από την αύξηση των δόσεων αποπληρωμής συνεπεία των διακυμάνσεων του συναλλάγματος, και, κατά περίπτωση, του δίδεται η δυνατότητα τμηματικής καταβολής του υπολειπόμενου κεφαλαίου;
- 4) Όσον αφορά την ερμηνεία της δυνατότητας λήψεως γνώσεως του συνόλου των ρητρών στις οποίες γίνεται αναφορά στην εικοστή αιτιολογική σκέψη της οδηγίας 93/13 και των απαιτήσεων σαφήνειας και ενάργειας που θεσπίζονται στα άρθρα 4, παράγραφος 2, και 5 της ίδιας οδηγίας, μπορεί να γίνει δεκτό ότι οι αντίστοιχες συμβατικές ρήτρες δεν έχουν καταχρηστικό χαρακτήρα στην περίπτωση που στη σύμβαση δανείου ορίζεται συγκεκριμένο βασικό στοιχείο (παραδείγματος χάριν, το αντικείμενο της συμβάσεως, ήτοι το ποσό του δανείου, οι δόσεις αποπληρωμής και το επιτόκιο δανεισμού), με ενημερωτικό απλώς χαρακτήρα, χωρίς να διευκρινίζεται εάν η πληροφορία που κοινοποιείται για ενημερωτικούς σκοπούς είναι ή όχι νομικά δεσμευτική για τους συμβαλλομένους;

⁽¹⁾ Οδηγία 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές (ΕΕ 1993, L 95, σ. 29).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το **Κúria (Ουγγαρία)** στις 3 Απριλίου 2018 —
Gazdasági Versenyhivatal κατά **Budapest Bank Nyrt.** κ.λπ.

(Υπόθεση C-228/18)

(2018/C 231/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Kúria

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναρρεσίουσα-εφεσίβλητη: **Gazdasági Versenyhivatal**

Αναρρεσίβλητες-εκκαλούσες: **Budapest Bank Nyrt.**, **ING Bank N.V.** **Magyarországi Fióktelepe**, **OTP Bank Nyrt.**, **Kereskedelmi és Hitelbank Zrt.**, **Magyar Külkereskedelmi Bank Zrt.**, **ERSTE Bank Hungary Nyrt.**, **Visa Europe Ltd**, **MasterCard Europe SA**

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 81, παράγραφος 1, ΕΚ [άρθρο 101, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ] την έννοια ότι μπορεί να παραβιαστεί από μία μόνο συμπεριφορά που αντίκειται στους κανόνες του ανταγωνισμού τόσο εκ του αντικειμένου της όσο και εκ του αποτελέσματός της, λαμβανομένων αμοιτέρων ως αυτοτελών νομικών βάσεων για τη θεμελίωση της παράβασης;
- 2) Έχει το άρθρο 81, παράγραφος 1, ΕΚ [άρθρο 101, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ] την έννοια ότι συνιστά περιορισμό του ανταγωνισμού εκ του αντικειμένου της η εξεταζόμενη στην κύρια δίκη συμφωνία, η οποία έλαβε χώρα μεταξύ συγγερικών τραπεζών και καθορίζει, αναφορικά με τις εταιρείες τραπεζικών καρτών MasterCard και Visa, ένα ενιαίο ποσό διατραπεζικής προμήθειας που θα πρέπει να ικανοποιεί τις εκδότριες τράπεζες αναφορικά με τη χρήση των άνω πιστωτικών καρτών;
- 3) Έχει το άρθρο 81, παράγραφος 1, ΕΚ [άρθρο 101, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ] την έννοια ότι ομοίως θεωρούνται ως συμμετέχουσες σε μία διατραπεζική συμφωνία οι εταιρείες τραπεζικών καρτών που δεν συμμετείχαν απευθείας στον καθορισμό του περιεχομένου της, πλην όμως κατέστησαν δυνατή τη σύναψή της, την αποδέχθηκαν και την εφάρμοσαν, άλλως πρέπει να αξιολογηθεί το γεγονός ότι οι εταιρείες αυτές εναρμόνισαν την συμπεριφορά τους με τις τράπεζες που συνήψαν τη συμφωνία;
- 4) Έχει το άρθρο 81, παράγραφος 1, ΕΚ [άρθρο 101, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ] την έννοια ότι, λαμβανομένου υπόψη του αντικειμένου της δίκης και προκειμένου να διαπιστωθεί μία παραβίαση του δικαίου του ανταγωνισμού, είναι αδιάφορο να διευκρινιστεί το εάν πρόκειται περί απευθείας συμμετοχής στη συμφωνία ή περί εναρμόνισως με την πρακτική των συμμετεχουσών στην συμφωνία τραπεζών;

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Naczelny Sąd Administracyjny (Πολωνία) στις 28 Μαρτίου 2018 — Vega International Car Transport and Logistic — Trading GmbH

(Υπόθεση C-235/18)

(2018/C 231/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Naczelny Sąd Administracyjny

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναρρεσείουσα: Vega International Car Transport and Logistic — Trading GmbH

Έτερος διάδικος: Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie (vuv Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Warszawie)

Προδικαστικό ερώτημα

Εμπίπτουν στο άρθρο 135, παράγραφος 1, στοιχείο β', της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας⁽¹⁾ η διάθεση καρτών ανεφοδιασμού καυσίμων, καθώς και η διαπραγμάτευση, η χρηματοδότηση και η εκκαθάριση της αγοράς καυσίμων με την χρησιμοποίηση αυτών των καρτών, ή μπορούν αυτές οι αποτελούμενες από περισσότερες επί μέρους πράξεις ενέργειες να χαρακτηριστούν ως αλυσιδωτές συναλλαγές, κύριος σκοπός των οποίων είναι η προμήθεια καυσίμων;

⁽¹⁾ ΕΕ L 347, σ. 1.

Αναίρεση που άσκησε στις 16 Απριλίου 2018 η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα) στις 5 Φεβρουαρίου 2018 στην υπόθεση T-216/15, Dõvera zdravotná poisťovňa, a.s. κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-262/18 P)

(2018/C 231/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναρρεσείουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: P. J. Loewenthal, F. Tomat)